

Rozumowanie Sądu pociąga za sobą naruszenie zasady dobrej administracji wymiarem sprawiedliwości, ponieważ nie uwzględnia tego, że Królestwo Hiszpanii ustaliło liczbę gospodarstw objętych obowiązkiem policzenia bydła i przekracza wyznaczone przez strony granice sporu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (już nieobowiązujące) (Dz.U. 2005, L 209, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2017 r. – Komisja Europejska / Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-599/17)

(2018/C 005/30)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Rius y T. Scharf, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie przyjmując do dnia 3 lipca 2016 r. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania Dyrektywy wykonawczej Komisji (UE) 2015/2392 z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014⁽¹⁾ w odniesieniu do zgłaszania właściwym organom rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń tego rozporządzenia⁽²⁾, a w każdym razie, nie informując o tych przepisach Komisji, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 13 akapit pierwszy tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwo Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin do dostosowania prawa wewnętrznego do dyrektywy wykonawczej Komisji (UE) 2015/2392 upłynął w dniu 3 lipca 2016 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. 2014 L 173, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. 2015, L 332, s. 126.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 24 października 2017 r. – Skatteverket / Memira Holding AB

(Sprawa C-607/17)

(2018/C 005/31)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteverket

Strona pozwana: Memira Holding AB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy – przy badaniu czy straty w spółce zależnej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim mają charakter ostateczny, w znaczeniu określonym między innymi w wyroku w sprawie A, w związku z czym spółka dominująca może odliczyć stratę na podstawie art. 49 TFUE – należy uwzględnić okoliczność, iż na gruncie przepisów państwa, w którym spółka zależna ma siedzibę, istnieją ograniczenia możliwości dokonywania odliczenia strat przez podmioty inne, niż podmiot, który sam poniósł stratę?
- 2) W przypadku, jeżeli należy uwzględnić ograniczenie, o którym mowa w pytaniu pierwszym, czy uwzględnienia w przedmiotowej sprawie wymaga kwestia, czy w państwie będącym siedzibą spółki zależnej faktycznie istnieje inny podmiot, który mógłby odliczyć straty, jeżeli byłoby to dozwolone w tymże państwie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 24 października 2017 r. – Skatteverket / Holmen AB

(Sprawa C-608/17)

(2018/C 005/32)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteverket

Strona pozwana: Holmen AB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy aby spółka dominująca w jednym państwie członkowskim miała – wynikające między innymi ze sprawy Marks & Spencer – wywodzone z art. 49 TFUE prawo do odliczenia ostatecznych strat odnotowanych przez spółkę zależną w innym państwie członkowskim, konieczne jest, by taka spółka zależna należała do spółki dominującej w sposób bezpośredni?
 - 2) Czy część straty, która wskutek przepisów obowiązujących w państwie spółki zależnej, nie może zostać wzajemnie potrącona z zyskami wypracowanymi tam w danym roku, za to może być przeniesiona w celu ewentualnego odliczenia w kolejnym roku, należy postrzegać jako ostateczną?
 - 3) Czy przy dokonywaniu oceny ostatecznego charakteru straty należy uwzględnić fakt, iż zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwie spółki zależnej ograniczona jest możliwość odliczenia straty przez podmioty inne niż podmiot odnotowujący stratę?
 - 4) Jeżeli należy uwzględnić ograniczenie, o którym mowa w pytaniu 3, czy należy uwzględnić zakres, w jakim ograniczenie doprowadziło de facto do braku możliwości wzajemnego potrącenia części strat z zysków wypracowanych przez inny podmiot?
-